

ПРОЗИРКИ

(ЗЛОБОДНЕВКА)

Прочетохъ статията на г-нъ Тодоръ Димчевъ и се чудихъ! Не допускахъ, че може да се намери дупнишки гражданинъ, който да оспорва и да не вижда грамъздните насленя отъ културни, стопанско-економически, морални и други придобивки, съ които само нашия градъ може да се гордѣ!

Впрочемъ да оставимъ да говорятъ фактите:

Улиците ни били непавирани и кални... И тазъ хубава! Нима има по-добре благоустроено градъ отъ нашия? Погледнете главната ни улица, особено въ време на дъждъ... Нима тя не може да се сравни съ „il grande Canale“ на чудната Венеция? Наистина по-ради изключителните времена, ние не можахме да се снаддимъ съ гондоли за прѣминаване отъ една ѿрѣгъ на другия, но се избѣгна, като се въоружихъ всички съ коки ли—холандска система?.. Прѣстасъ ге си господинъ Димчевъ, и празнични дни и нашите красиви на гори или балъ съ... кокили. Такъ ма това нѣма да бѫде фееричъ!..

За освѣтленето какво пѣкъ имате още? Не виждате ли, че на каменния мостъ имате поставена лампа и то електрическа, на военния клубъ даже втора такава? Или пѣкъ вие още искате да има по една или даже нѣколко лампи въ всяка улица?

Чакайте бѣ джанамъ, нека изменихъ още 40 години, да се изредятъ поне още 2—3 пѫти „лѣви“ и „дѣсни“, може би и тая ваша мечта ще се постигне.

Пѣкъ най-сетне не забравяйте числото на признатите индустриални облаги за електрическа енергия въ нашия край. Нима вие не знаете за обѣщанията на единъ отъ тия индустриалци, който слѣдъ като построи електрическа инсталация въ нѣдрата на Рила, ще освѣтлява и Дупнишката и Гор.-Джумайска околии, пѣкъ даже ще праща електрическа енергия въ Вашингтонъ, за да съживи американската индустрия?

Читалище не съществувало!.. Е тукъ пѣкъ вий — много го прѣкаявате... Не само читалище, но и воденица си имахме и не читалището подъ воденицата, а воденицата подъ читалището, тѣй че жадните за вода можеха да пиятъ, жадните за наука можеха да приематъ хранителни съединения въ брашин ена прахъ, толкозъ колкото поискатъ!...

Е каквато ми, въ кой градъ имате приимущество?

Но, за нещастие завистил ивици като въсъ подкупиха св. Илия мълненосецъ и той съ грѣмъ и трѣсъ въ единъ мигъ разруши тая света културна обител и на мѣсто ѝ сега не остана освѣтъ недовършения още отъ общината монументъ за човѣшки „нерукотворения“, и сѫдѣтъ всѣ слушаене минувачъ, мѣже безпосно да депозира излишъ зка отъ тежестта на тѣлото си, споенейки си на въздишка участъ на културната обителъ...

Наистина сега читалището нѣма, но нали имаме празни места за читалище. Нима това не е достатъчно?

Е добре на пѣкъ на такива като въсъ разполагамъ и съ помѣщение за читалище, макаръ и подъ наемъ и то не обѣднено просто помѣщение, а съ подове поставени на пружини, сѫдѣтъ четеца по же хемъ да чете, хемъ да се люлѣе, хемъ да се лютѣ хемъ да чете... както обича а.

Е каквато ми, хѣдѣ има тоя напрѣдъкъ?

Бани... И тукъ намѣрихте кѣдѣ да се закачате. Вѣроятно вие не сте ходили въ нашия градски хамамъ, който за съжаление правя го голѣмата част отъ гражданинѣ. Моля посѣтете за проба. Само не забравяйтъ, че строго е забранено да се носятъ тамъ пари, цѣнности и даже и дрехи за прѣобличане. Можете да си отнесете само слѣдните вещи: единъ чифъ къники, едно стъило за амонякъ, дърва — половинъ магарешки товаръ, тѣмни очила за прѣпазване отъ свѣтлината, 1 прахъ за бѣли и 100 килограма енергия, която ще ви е нужна за слизане и качване, за гимнастически упражнения съ дървени топузи, синджири и пр.

Добре поне че признавате извѣстъ напрѣдъкъ въ училищата, водопроводътъ, водното право. Но види се статитѣ въ вѣстника по тия въпроси сѫзъ ви жегнали.

Най-сетне азъ не мога да се стърпя и да не влѣза въ ролята си на прокуроръ

Питамъ ви, проче: Извѣстно ли е, че нашия именно край роди Спиро Македонски, баронъ Георги Кракра, а спрѣдъ нѣкои учени историци, некой си Христаки Паїзло-

вичъ, за който, впрочемъ, ние не знаемъ, да ли е грѣкъ, българинъ или турчинъ.

Извѣстно ли ви е, че нашите граждани издѣржаха изпитъ по мораль прѣдъ б-а Бдинска дивизия?...

Извѣстно ли ви е най-сетне, че въ нашиятъ именно градъ се намира прочутия Окръженъ затворъ, сѫдѣтъ... Но до виждане по този въпросъ...

А сега... Прѣдлагамъ ви въ срокъ отъ 24 часа да възприемете моето съвѣщане по всички повдигнати отъ васъ въпроси. Въ противъ случаи, знайте, че сега сме въ послѣдния фазисъ на човѣшката култура — че има монополъ на мислить и мѣнѧтия. Знайте, че има диктатура и то съ различни цвѣтъ: червенъ, оранжевъ и т. н.

Въ най-благоприятния за васъ случай ще ви обява дуель...

Иор. Чековъ.

ИЗЪ ГРАДСКИЯ ЖИВОТЪ.

За струнния оркестъ.

Въ началото на учебната 1920 год. при тукашната музикална дружба се турна началото на единъ музикаленъ оркестъръ. Съ малкото музикални сили, съ които разполагаше дружбата се направи значителъ напрѣдъкъ. Въ продължение само на една година този оркестъръ разучи одбрани музикални номера и ги изнесе на сцената. Три концерта се дадоха и излѣзока дюста сполъчливи. Оркестъръ спомощува и на нѣко лко литературно-музикални въчеринки, като изпълняваше по нѣкой номеръ и украсяваше програмата имъ. Не малка полза извлѣкоха и самите оркестантни, които имаха възможността да се запознаятъ съ красива музика и да напрѣднатъ значително.

Отъ половинъ година на същата година оркестъръ при музикалната дружба не съществува. Защо? Не знай какъ, обаче злобата и завистта ощѣтиха очаквания разцвѣтъ на това хубаво дѣло и прѣсухи извора на топлите музикални струи. Дружбата се лиши отъ оркестъра си: хорътъ ѝ и той безъ оркестъръ не е въ състояние да работи, и за това дружбата половинъ година не е излизала на сцената и е жалко, че си остава само на име такова.

Желателно е настоятелство да покани членовете на общо събрание за да се разрѣши този болѣзнь въпросъ и пакъ да почне да „тече вода тамъ, гдѣто е текло“ — на пукъ на всѣкаква злоба и завистъ.

Хр. Чапевъ.

ИЗЪ СЕЛСКИЯ ЖИВОТЪ.

с. Стобъ.

Читалище „Самообразование“. Прѣзъ 1914 год. идеята за основаване читалище въ селото си проби пѫть и се постави основния камъкъ на едно хубаво начинание. Войната дойде и го погуби.

Прѣзъ 1917 год. — първите дни прѣзъ Януари ентузиазираны младежи, блазнени отъ мѣсьльта да видятъ по-скоро вредень единъ изворъ на просвѣтата въ селото си, си даватъ дума да възкръсятъ погребаното отъ войната „Самообразование“. И възкръсиха го!

Ето четири години читалището живѣе, крѣпне отъ денъ на денъ. Въпрѣки незолотитъ, направеното е за похвала.

На 1 м. м. — вечеръта, читалището има своето редовно годишно събрание. Старото настоятелство даде своите отчети и се избра ново такъво.

Ето нѣкои данни изъ отчетъ.

Читалищни членове 75 души. Библиотеката брои по-вече отъ 450 отбрани книги изъ българската и европейска литература и се използва разумно за домашно четене. Получавани сѫ 5 списания, по-вечето по земедѣлие и живите отрасли. Дадени сѫ двѣ вечеринки. Основанъ е фондъ „Построй читалищъ салонъ“. Събраната сума отъ вечеринки и волни по-жертвувания възлиза на 2,500 л.

Гласувания бюджетъ за 921 г. възлиза на 2,000 лв.

Отъ нова година се отвори и публична читалишна.

Въ новия управителъ съвѣтъ влѣзока единъ отъ най-дѣйните младежи на селото и може да се вѣрва, че въ дѣнь, когато ще се чества петгодишнината отъ основаването на читалишето, ще се по-здравимъ съ успѣхи.

Отъ денъ на денъ читалището си извоюва граждансътъ. Редко сѫ ония, които гле-датъ на това културно дѣло съ недовѣrie. А ония които се радватъ на успѣхъ на читалишето, а стоятъ още на стражи можемъ да кажемъ: Не зрители, а родители бѫдете!

Гледайки това, което е направено само въ 4 години, може да се вѣрва, че Стобъ въ скоро време ще издигне на по-добраща висота организиращето се културно-просвѣтно учреждение — читалишето — като за цѣльта се изгради необходимия читалищенъ салонъ.

И не е далече този денъ!

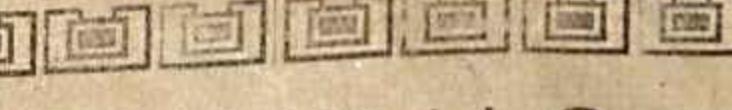
с. Баланово.

Изберете единъ празниченъ денъ и непрѣменно посѣтете това хубаво село. Слѣдъ като се наслушате на хубави народни пѣсни, които се пѣятъ на витинъ селски хора, не забравяйте да посѣтите и училището — новия храмъ на науката, изградено съ герои и самопожертвуваки отъ оправитѣ по духъ и мишици балановци. То е построено по най-новия планъ за училищата, на най-личното място въ селото, посрѣдъ обширнъ лвъръ. Прѣзъ вратата се влиза въ голѣмъ коридоръ, около който сѫ разположени четири голѣми и двѣ малки стаи, всички добре измазани, съ двойни прозорци и съ стройно наредени чинове.

Селяни отъ Дупнишко и отъ другите краища на България! Забравете личните и партийни ежби, сплотете се здраво на еднички непоколебимъ фронтъ — фронта на просвѣтата — и послѣдвате достойния за подражание примѣръ, на селяните отъ Балаиово. Постройте се да издигнете на най-хубавите места въ вашите села високи здрави и хигиенични училища — направете около тѣхъ хубави и разкошни градини, изведете чешми... Не забравяйте, че възраждането на българския народъ започна отъ училищата. И обновлението, за което тѣ мнози се говорятъ днесъ, пакъ ще започне отъ тѣхъ. Но не очаквайте помощь нито отъ държавата, нито отъ окръжиета, а сами събирайте камъкъ по камъкъ и изградете свои храмове на просвѣтата. Една народна пословица казва: „Днешната работа не оставя за утрѣ“. Възползвайте се отъ тая народна мѫдрост и още отъ сега започнете направата на вашиятъ училища.

А. Ш.

Търси се дѣтска количка нова или на вехто. Справка печатницата.

ВАЖНО

за дърводѣлци и желѣзари:

ПРОДАВАТЬ СЕ

вкупомъ и по отдѣл-

но слѣднитъ машини:

мотори бензинови, ба-

нци, шрафмустъ, обрихъ,

боръ, апаратъ, желѣзарски

стругъ, голѣма ножица,

бигъ мицина, желѣзни

огнеупорни чаши и разни

величини и разни

дребни инструменти и ма-

териали.

Споразумѣние:

Ст. Маноловъ & А. Чешмеджиевъ

4—22—10 Дупница.

УРОЦИ

по ПИАНО и ЦИГУЛКА

прѣдава Костадинъ

Димитровъ пианистъ

Казиното.

III Дупнишки Сдѣл. Приставъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 225

Подписанито Димитъръ А. Сарийски, сдѣл. приставъ при Кюстендилски Окр. Сдѣлъ на III участъ, на основание опрѣдѣлението № 3116 отъ 12 ноември 1920 год., издадено отъ Кюстендилски Окръженъ сдѣлъ и прѣдписането на сдѣлъ съгласно чл. 910 отъ „Гражданското Сдѣлопроизводство“ съ настоящето си обявявамъ на интересуващи се, че на 11 февруари 1921 година въ канцеларията ми въ гр. Дупница ще продавамъ на търгъ съ явно наддаване сдѣлътъ движими имоти, принадлежащи на Събирателното дружество „Александъръ Механджийски и С-ие“, а именно:

1) Единъ воль бѣлъ на 13 години, оцѣненъ 2000 лева;

2) Масичка за копирна преса, двѣ металлически мастилници, металлическа линия, единъ машина, щипка за стѣна, перопоставка и четири дървени стола, оцѣнени 180 лева;

3) Копирна прес